

νερώνω

νερώνω, ρ. [<νερό + κατάλ. -ώνω]. **1.** προσθέτω νερό σε άλλο υγρό για να το κάνω λιγότερο δυνατό ή για να νοθεύσω: «πριν πει το ούζο το νερώνει || ο γαλατάς νερώνει το γάλα». **2.** χάνω τη ζωντάνια μου, τη δύναμή μου και, κατ' επέκταση, χάνω τα ενδιαφέροντά μου για τη ζωή: «έφτασα στο σημείο και νέρωσα απ' όλ' αυτά τ' απαράδεκτα που βλέπω να γίνονται καθημερινά στον κόσμο». (Λαϊκό τραγούδι: *νύχτα στη νύχτα, δίχως μέρα ποτέ του δεν ξημέρωσε. Θε μου, δεν πάει παραπέρα όλ' η ζωή μας νέρωσε*).

- νερώνω το κρασί μου, βλ. λ. [κρασί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας